

Poselství k adventu z Billova údolí „Hřmících vod“ .

Všem sestřičkám a bratrům.

Mezi skalami v údolí „Hřmících vod“, kde proud řeky hučí a duní v mohutných peřejích, jako rachot hromu, jehož skalní ozvěna se odevšud vrhá do uší. Syčí a s třeskem se rozbíjejí tmavě zbarvené vody o bělavé obroušené balvany .

Tvoří se jemná pletiva vody, která se táhnou jako tenké stříbrné nitky.

Pospíchají do míst, kde mohou zpomalit a přejít v tiché a velebné šumění, tolik příjemné vnímavému lidskému sluchu.

Toto melodické šumění jakoby šeptá: Zastav svoje kroky poutníče, postůj, poslechni ty tiché, velebné melodie a zamysli se...

Že nastal čas adventu, nejkrásnější části roku, při které není důležité spěchat a být první, ale zvolnit tempo. Je to radostně očekávané období nejen věřícími křesťany, ale i ostatními lidmi. Po uspěchaném a bouřlivém čase během již končícího roku má být dobou zklidnění, rozjímání a dobročinnosti.

Zkusme prožít adventní dobu trochu jinak. Zapomeňme na všechen hon za dárky a věcmi spjatými s konzumem, na všelijaké nesváry, hádky, vzájemné napadání leckdy až neurvalým způsobem, jak jsme svědky dění ve veřejném prostoru.

Tím, že budeme věnovat čas svým nejbližším i sami sobě, budeme obohaceni mnohem víc, než poté o Štědrém večeru sebedokonalejšími a sebedražšími dárky pod stromečkem. Pokusme se uvědomit si podstatu našeho bytí, budme vděčni za to, co máme. Zaměřme se na dostatek pohybu a vnímejme více sebe a své okolí. Tělo i mysl nám poděkují.

Ať první svíčka adventní rozžehne v našich srdcích lásku, klid a mír, které nás budou provázet nejen celým předvánočním časem.

Z údolí „Hřmících vod“
posílá a tiskne levici
Jirka Wasserbauer - Kim
Východočeská družina SO